

АТОМНИК України

№43 (1038) 29 жовтня 2020 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПРОФСПІЛЦІ РАЕС — 45!

Бути разом з людьми, працювати заради них

31 жовтня первинна профспілкова організація Рівненської АЕС Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України відзначає 45-річний ювілей з дня заснування.

Про пріоритети у роботі профспілки рівненських атомників, головні завдання, креативні плани на майбутнє — в інтерв'ю з головою ППО РАЕС Іваном МЕЛЬНИКОМ.

— Іване Михайловичу, 45-річний ювілей нашої профспілкової організації — добра нагода згадати історію, гідних уваги і пам'яті постаті, котрі стояли біля витоків створення профспілки РАЕС, розвивали її у подальшому. Адже кожен із пройдених років можна назвати складним і водночас надзвичайно цікавим.

— Так, цілком з вами згідний. У далекому 1975 році наша профспілкова організація тоді ще Західно-Української АЕС налічувала лише 22 особи. Енергійні, цілеспрямовані люди брали найактивнішу участь у вирішенні виробничих і соціальних питань, займалися культурно-масовою, спортивною роботою. Першим головою профкому на звітно-виборних зборах було обрано Олександра Зенкова. У подальші роки члени профспілки РАЕС довіряли обіймати цю посаду Василю Ткачу, Юрію Євтеєву, Володимирі Дьякову, Олегу Гнатюку. Я очолив первинну профспілкову організацію РАЕС у 2012 році, моїм заступником став В'ячеслав Мельничук. Наразі вже четвертий рік заступником голови профкому успішно працює Тетяна Васильєва.

Пам'ятною датою для профспілки РАЕС, яка з кож-

ним роком набувала знань та досвіду, ставала сильнішою і згуртованішою, був 1991 рік. Саме тоді профспілковий комітет нашого підприємства ініціював створення Профспілки працівників атомних станцій України, брав активну участь у підготовці статутних документів та проведенні установчого з'їзду, на якому 1992 року було затверджено статут і структуру профспілки.

— Бути разом з людьми, працювати заради людей, захищати кожного члена профспілки — засади, на яких упродовж 45 років буде свою діяльність наша профспілка. Іване Михайловичу, на вашу думку, у чому сила профспілкової організації РАЕС?

— Насамперед потрібно чітко розуміти, для чого наймані працівники добровільно об'єднуються у спілку і сплачують внески. Річ у тім, що на ринку праці простій людині досить складно домовитися з роботодавцем про розмір оплати, умови праці. Зазвичай роботодавець не платитиме більше, якщо робота може бути виконана за менші гроші. Здебільшого потенційний найманий працівник змушений погоджуватися з умовами роботодавця. Не згідним відмовляють у прийомі на роботу, а працюючим пропонують звільнитися. Тож поодинокі позиції найманого працівника значно слабша, ніж у роботодавця. Саме для того, щоб більш вдало продавати роботодавцю свою роботу, працівники й об'єднуються у професійну спілку, яка у свою чергу веде від їх імені переговори з роботодавцем стосовно розміру оплати, умов праці. Проігнорувати вимоги профспілки

роботодавцю надто складно і дорого.

Зі свого боку держава лише визначає мінімальні гарантії і особливо в переговорах процеси не втручається. Отже, основне завдання професійної спілки найманих працівників полягає у тому, щоб спільними зусиллями домогтися розумного балансу інтересів між найманими працівниками і роботодавцем. Іншими словами, щоб підприємство розвивалось і працівники мали гідні умови праці, гідне життя. Як говорить профспілковіве гасло: «Гідні — тому що разом!» Саме в цьому наша сила. На нашому підприємстві результатом переговорів між профспілкою і роботодавцем є Колективний договір.

— Який показник є основним критерієм оцінки роботи, свідченням довіри до профспілки?

— Зважаючи, що профспілковіве членство є добровільним, основним показником ефективності роботи профспілкової організації є співвідношення кількості членів профспілки до загальної кількості найманих працівників.

У первинній профспілковій організації ВП РАЕС на кінець жовтня поточного року кількість членів профспілкової організації становить 96% від загальної кількості працюючих. Отже, кожен працівник ВП РАЕС дає оцінку роботи профспілковій організації своїм членством. Слід зазначити, що на ефективність роботи професійної спілки впливає як кількість спілчан, так і професійний рівень її лідерів-переговорників.

(Закінчення на 2-й стор.)

ВИМОГИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК ГРОМАДСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ (ЄФПГО)

Президенту України Володимирі Зеленському
Голові Верховної Ради України Дмитру Разумкову
Прем'єр-міністру України Денису Шмигалю
Міністру охорони здоров'я України Максиму Степанову

Брюссель, 26 жовтня 2020 року

Шановний пане Президенте!
Шановний пане Голово!
Шановний пане Прем'єр-міністре!
Шановний пане Міністре!

ЄФПГО підтримує критику Профспілки працівників охорони здоров'я України щодо невиконання Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» під час підготовки проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» (реєстр. №4000 від 14.09.2020), що призвело до браку належного фінансування Програми медичних гарантій та оплати праці працівників охорони здоров'я. Просимо Вас змінити ситуацію, що склалася, і забезпечити збільшення фінансування. Уряди Європи визнають брак фінансування систем охорони здоров'я, який призвів до низьких зарплат, кадрового дефіциту та впливу на якість медичної допомоги. Важливо засвоїти ці уроки. ЄФПГО — це Європейська федерація профспілок громадського обслуговування, яка представляє профспілки всіх європейських країн як у ЄС, так і поза його межами.

Проект Державного бюджету України на 2021 рік передбачає видатки на галузь у розмірі лише близько 2,7%. За законодавством вашої країни вони мають становити 5% ВВП. Це набагато нижче середнього рівня у Європі (9,9%). Такий критично низький рівень фінансування унеможливить покриття витрат на медичні заклади, надання безкоштовного медичного обслуговування у повному обсязі та гідну оплату праці працівників охорони здоров'я.

Ми розуміємо, що реформа охорони здоров'я, запроваджена 1 квітня 2020 року, спровокувала катастрофічні наслідки: недофінансування Національної служби охорони здоров'я України та закладів охорони здоров'я призвело до масового скорочення персоналу та заробітної плати лікарів і медсестер. Психіатричні лікарні, туберкульозні лікарні та стоматологічні клініки опинилися на межі закриття. Гострий дефіцит коштів негативно позначився на функціонуванні центральних районних, обласних лікарень, центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф; діагностичних центрів; обласних госпіталів ветеранів війни та хоспісів.

Заклади охорони здоров'я перетворені з бюджетних установ на комунальні некомерційні підприємства, у яких рівень державних гарантій заробітної плати працівникам зменшено до розміру мінімальної заробітної плати. Заборгованість із заробітної плати накопичується.

І все це відбувається на тлі зростаючого навантаження на працівників та систему охорони здоров'я внаслідок пандемії COVID-19.

Брак фінансових ресурсів у 2021 році поставив заклади охорони здоров'я, які працюють у формі комунальних некомерційних підприємств, у складну економічну ситуацію, призведе до погіршення умов заробітної плати, заборгованості із заробітної плати та скорочення чисельності працівників охорони здоров'я.

ЄФПГО підтримує критику та вимагає відновити справедливість в оплаті праці працівників охорони здоров'я, нарахувати до 2021 року зарплату лікарям у розмірі понад 29 тисяч грн, медсестрам — понад 20 тисяч грн та зупинити їх масове вивільнення. Ми підтримуємо такі вимоги:

— забезпечити фінансування Програми медичних гарантій на рівні не менше 5% від ВВП;

— забезпечити оплату праці медичних працівників із розрахунку не менше за 250% середньої заробітної плати в Україні за липень попереднього року.

З нетерпінням очікуємо на Вашу відповідь та справедливую заробітну плату для працівників охорони здоров'я України.

З повагою,
Ян Віллем Гаудріаан,
Генеральний секретар ЄФПГО

ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР У ТРУДОВОМУ КОЛЕКТИВІ

Небайдужість — складова його особистості

Олександра Мартинюка можна часто зустріти на спортивно-масових та інших публічних заходах Запорізької АЕС. Завдяки його зусиллям у соціальній мережі Facebook широко висвітлюється та популяризується діяльність атомної станції в цілому та профспілкового комітету зокрема. Адже ще у 2017 році він з власної ініціативи створив у соцмережах групу «Атомпрофспілка ППО ВП ЗАЕС», яку активно веде й сьогодні.

Олександр з 2014 року працює в загоні відомчої воєнізованої охорони (ЗВВО). Відповідає за важливі об'єкти. Це дисциплінує та вчить систематизувати будь-яку інформацію, бути уважним до людей та навколишнього світу. І бути небайдужим. Це ще одна важлива складова його особистості.

Олександр Мартинюк активно долучився до профспілкової діяльності, коли 2017 року був обраний профгрупоргом 1 команди ЗВВО. Цеховий комітет доручив йому спортивний напрям

та питання щодо охорони праці. Також він є членом інформаційної комісії первинної профспілкової організації ЗАЕС.

«У створення групи «Атомпрофспілка ППО ВП ЗАЕС» у Facebook я вклав дуже багато часу і сил. Доводилося все робити з нуля. Інформації було не так багато. Спочатку викладав туди усі свої спортивні матеріали: фото, відео, статті про спартакіади. А далі популярність групи набирала обертів. Інформацію почали надавати й голови цехових комітетів, організація молоді. Працівники ЗАЕС та мешканці міста дедалі більше цікавилися нашими новинами. І я їм вдячний за активність. Адже діяльність атомної станції треба висвітлювати не тільки з точки зору вироблення електроенергії, безпеки експлуатації блоків та продовження їх терміну. Це, безперечно, дуже важливо. Та Запорізька АЕС — це, передусім, люди. Колектив чисельністю понад 10 000 працівників. Вони різні. Серед них багато яскравих особистостей (спортсменів, творчо обдарова-

них людей), про яких приємно розповідати», — зауважив Олександр Мартинюк.

До речі, сам він не цурається ані творчості, ані спорту. Неодноразово брав участь у конкурсі «Ми так працюємо, живемо і відпочиваємо», посідав призові місця. Завзятий гравець у шашки. Цього року у спартакіаді ЗАЕС разом з командою посів 3 місце. А ще він позаштатний кореспондент газети запорізьких атомників «Енергія».

Взагалі, більша частина свідомого дорослого життя Олександра пов'язана зі Збройними Силами України. Спочатку була строкова служба в ракетній бригаді військової частини 1546. Потім понад 12 років — служба за контрактом у в/ч 3042 на різних посадах. 2009-го пішов на пенсію за вислугою років з посади начальника військового наряду. В армії також активно займався громадською роботою. Каже, що це надихає та не дає втрачати віру в людей.

Людмила ГОТИЧ

ПРОФСПІЛЦІ РАЕС — 45!

Бути разом з людьми,
працювати заради них

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

— Проведіть паралелі: які завдання вирішувала профспілка в перші роки її заснування і чи змінилися пріоритети сьогодні? Які її головні досягнення за останні роки?

— Основна роль профспілки у всі часи залишається незмінною — досягнення балансу інтересів шляхом укладення колективного договору. Не секрет, що за радянських часів профспілки були одними з ключових носіїв ідеології правлячої еліти і були повністю під її контролем. Зі здобуттям Україною незалежності профспілки стали незалежними від держави, політичних партій і роботодавця.

На жаль, сьогодні, пам'ятаючи минуле, дехто все ще асоціює профспілку лише з внесками, дешевими путівками, матеріальною допомогою, культурно-масовою, фізкультурною роботою. Але часи змінилися. Від профспілкового руху вже безпосередньо залежить рівень соціального діалогу, добробут найманого працівника.

Головним досягненням профспілки українських атомників, у тому числі очолюваної мною первинної профспілкової організації, вважаю Колективний договір нашого підприємства, Галузеву та Генеральну угоди. Ці документи значно підвищують соціально-економічний рівень атомників порівняно з державними гарантіями. Водночас між удосконалення немає, нам ще є над чим працювати.

Також наша профспілкова організація здійснює у порядку, передбаченому законодавством та Статутом Атомпрофспілки, громадський контроль за дотриманням роботодавцем законодавства про працю, про соціальний діалог, за змогою здійснює серед своїх членів оздоровчу, фізкультурну, культурно-масову роботу. Надається матеріальна допомога сім'янам, які опинились у скрутному матеріальному становищі.

Детальніша інформація про ці напрями роботи постійно висвітлюється у моїх щорічних звітах на профспілкових конференціях та у засобах масової інформації.

— За 45 років профспілка нашого підприємства сформувалась у сильну, самодостатню організацію. Які її плани на майбутнє?

— Світ динамічно змінюється і розвивається. Моє завдання, як керівника — постійно враховувати вимоги сьогодення. Ми розпочали масштабні дії з модернізації профспілки. Передусім, започаткували школу профспілкового активу, де вчимо спілчан розуміння сучасних економічних тенденцій, сутності соціального діалогу, навичок лідерства, ведення переговорів. Ми розуміємо, що вищий рівень освіченості наших спілчан, то вищі вимоги до компетенції лідерів, посадовців. А це у свою чергу значно покращить рівень соціального діалогу і, безумовно, вплине на добробут кожного.

— Дякую за змістовні відповіді.

Олена ЗУБЕНКО

Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

АТОМНІ НОВИНИ

Робоча поїздка очільника «Енергоатома» на ЗАЕС

23 жовтня відбулася робоча поїздка т.в.о. президента ДП НАЕК «Енергоатом» Петра Котіна на Запорізьку АЕС та ВП «Атоменергомаш».

Разом з делегацією він оглянув резервні дизельні електростанції енергоблоків, що перебувають у планово-попереджувальних ремонтах, після чого відбулася робоча нарада, цілком присвячена питанням ремонтів.

Петро Котін оцінив поточний стан справ з виконання ремонтних робіт на енергоблоках №2 та №4, торкнувшись питань продовження терміну експлуатації енергоблока №5 та ремонту дизель-генераторів резервних дизельних електростанцій. Т.в.о. президента Компанії, зупинившись на проблемних питаннях, наголосив на необхідності дотримання чіткого плану дій з підключення блоків до мережі та якісного виконання робіт для досягнення поставлених цілей.

Затим делегація відвідала ВП «Атоменергомаш», провівши нараду з питань готовності підприємства виготовляти обладнання для добудови енергоблоків Хмельницької АЕС, що відбуватиметься у рамках стратегії розвитку атомної енергетики України.

Закінчилася робоча поїздка урочистим відкриттям нового спортивного майданчика спортивно-оздоровчого комплексу Запорізької АЕС.

У ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Тренінг профспілкових медійників

У м. Луцьк, у Навчально-методичному центрі Федерації профспілок Волинської області відбувся тренінг з інформаційно-комунікаційної роботи для медійників членських організацій ФПУ.

Захід проведено за сприяння проекту Міжнародної організації праці та уряду Данії «Інклюзивний ринок праці для створення робочих місць в Україні». Мета — вдосконалення зовнішніх та внутрішніх комунікацій профспілок.

Учасниками від Атомпрофспілки стали Вікторія Шейкіна та Юлія Кулаєва, які представляють прес-центр Рівненської атомної електростанції.

Тренерами були: Юрій Работя — керівник прес-центру ФПУ, Сергій Хомінський — кандидат наук, викладач Луцького університету, Марія Доманська — журналіст, менеджер з публічних комунікацій, Анна Пугачова — провідний експерт з регулювання соціально-трудова відносин Департаменту з питань економічного розвитку та ціноутворення ФПУ та ін.

Фахівці опанували знання та практичні навички з медіа-грамотності, проведення інформаційних кампаній, щодо методів комунікації з аудиторією, написання різножанрових інформаційних матеріалів тощо.

За результатами навчання більш як двадцять фахівців, які взяли у ньому участь, отримали міжнародні сертифікати.

До завершення поточного року заплановано ще два подібних заходи на базі навчальних профспілкових центрів у Чернігові та Дніпрі.

За права громадських об'єднань

23 жовтня 2020 року за участю представників ФПУ та її членських організацій відбулося онлайн-обговорення проекту Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2025 роки.

Це один із серії заходів, що дадуть можливість обговорити на всеукраїнському рівні напрацювання робочої групи з підготовки проекту документа, а також визначити пріоритети у сфері

сприяння розвитку громадянського суспільства, які мають бути реалізовані незабаром.

Заходи проводяться в рамках проекту «Вдосконалення законодавчої бази та спроможності Уряду України та організації громадянського суспільства ефективно співпрацювати», який реалізовується Координатором проектів ОБСЄ в Україні спільно з Офісом Президента України та Міністерством молоді та спорту України.

Як повідомив Департамент правового захисту ФПУ, Федерацією профспілок України були подані письмові пропозиції та зауваження до проекту Стратегії, які можуть бути реалізованими вже протягом наступного, 2021 року. Зокрема, враховуючи чисельні порушення органами влади та суб'єктами господарювання прав громадських об'єднань, ФПУ запропоновано запровадити в Україні інститут омбудсмена з прав громадських об'єднань.

Олексій КОРЕЦЬКИЙ

ІНФОРМУЄ ДАЗВ

Випробування автономного робота

Дослідницька група Брістольського університету спільно з фахівцями Державного спеціалізованого підприємства «Центральне підприємство з поводження з радіоактивними відходами» (ДСП ЦПРВ) на території зони відчуження вперше провели випробування автономного робота Boston Dynamics «SPOT».

Під час робіт використовували безпілотні літальні апарати, наземні роботизовані системи, датчики-сканери для оцінки розподілу радіоактивних матеріалів на площі та в просторі (гамма-спектрометр, лідар, фотограмметрія, гіперспектральний та нейтронний датчики). Зокрема, проводилися радіометричні та геофізичні

роботи на території двох секторів пункту тимчасової локалізації радіоактивних відходів «Рудий ліс» та на територіях пунктів захоронення радіоактивних відходів «Підлісний» і «Буряківка».

За результатами проведення робіт на ПЗРВ «Під-

лісний» та «Буряківка» очікується отримання зображень у 3-D форматі та карти розподілу активності радіонуклідів на цій території, а також отримання зображень із ПТЛРВ «Рудий ліс» з ділянками, які мають високу потужність дози.

Виконані роботи дадуть змогу Державному спеціалізованому підприємству «Центральне підприємство з поводження з радіоактивними відходами» оновити карти розподілу радіаційного забруднення на ділянках, де проводилося обстеження.

ШКОЛА ПРОФСПІЛКОВОГО АКТИВУ

Підняти запит на компетентність

На Рівненській АЕС започатковують Школу профспілкового активу. Ініціатор — юрист ЦК Атомпрофспілки Ігор Чулюк.

Як розповів Ігор Георгійович, хороший профспілковий лідер має володіти знаннями у сфері права та економіки, знати матеріальну частину виробництва підприємства, колектив якого представляє, і найголовніше — володіти технічними міжособистісних та публічних комунікацій. «Профспілкових лідерів не готує жоден навчальний заклад у світі. При цьому від глибокої компетентності залежить майбутнє колективу. Мета Школи профспілкового активу — підняти запит на компетентність», — підкреслив Ігор Чулюк.

Першу лекцію, в якій пояснив мету та завдання Школи профспілкового активу, Ігор Чулюк прочитав для активістів організації молоді ППО ВП РАЕС. У май-

бутньому планують долучити до підготовки та проведення занять експертів у різних галузях, самих профспілкових активістів, спеціалістів-атомників. Заплановано проведення круглих столів, дискусій, зустрічей. Триває підготовчий процес, вивчення запиту спілчан, збір та систематизація матеріалу. Стати слухачем Школи профспілкового активу зможе кожен член Атомпрофспілки.

«Наша профспілкова організація приділяє значну увагу навчанню та підготовці активістів, розвитку їхніх здібностей та компетенцій. Це те, чого вимагає сьогодні від нас час. І саме з цією метою ми і започатковуємо Школу профспілкового активу», — підсумував голова первинної профспілкової організації РАЕС Іван Мельник.

Іванна БУРАКОВА

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

ПЕРШИЙ ВЕЛОМАРАФОН У ЮЖНОУКРАЇНСЬКІ

Подолати себе та загартувати власну волю

У зоні розташування Южно-Української АЕС відбувся перший веломарафон «Gard Energy Ride». Понад 250 спортсменів-аматорів помірялися силами на одній з найскладніших і водночас наймальовничіших трас України.

Протяжність маршруту — 102,5 кілометра. Він переважно пролягав територією Національного природного парку «Бузький Гард». Дистанція поєднала в собі природні дива південного українського степу та пам'ятки далекої і близької історії, зокрема, Козацтва та періоду Другої світової війни. Рясніла траса й ділянками сучасної житлової та промислової забудови.

Організатор веломарафону — Южно-Український енергокомплекс та громадська організація «Асоціація територій зони спостереження АЕС України». Захід підтримали первинна профспілкова організація ВП ЮУАЕС, організація молоді та громадська організація «Українська ядерне товариство». До його організації долучилися й чимало спонсорів, серед яких ДП НАЕК «Енергоатом» та профспілкова організація Компанії. Першу допомогу на трасі надавала команда мальтійських рятувальників м. Южноукраїнськ.

«Я би хотів зазначити, що цей проект відрізняється від тих, які раніше організовували на Южно-Українській АЕС. Це своєрідна колаборація, що об'єднала не лише атомну станцію та профспілкову організацію, а й підприємців міста Южноукраїнська, зони спостереження АЕС і всієї України. Щодо мети, то, перше, ми хотіли показати красу краю, де розташований Южно-Український енергокомплекс. Показати, що поряд з атомною станцією існує національний парк, і що вони можуть співіснувати гармо-

нічно. І що АЕС не завдає шкоди навколишньому природному середовищу», — поділився задумом начальник управління інформації та громадських зв'язків ВП ЮУАЕС Олександр Пелюх.

Географія учасників першого «Gard Energy Ride» була дуже широкою. Любителі двокіліметрових перегонів з'їхали з різних куточків України. Свої підприємства представляли команди Запорізької, Рівненської, Хмельницької атомних станцій. Разом з ними на старт вийшли «велобайкери» з Одеси, Кропивницького, Києва, Дніпра, Львова, Рівного, Миколаєва, Вознесенська та інших міст. Загалом географічне представництво налічувало більш як два десятки населених пунктів України. Усіх гостей зустрічала, але при цьому запекло боролася за перемогу команда Южно-Українського енергокомплексу.

Маршрут пролягав лівим та правим берегами Південного Бугу. Погода сприяла. Природа подарувала спортсменам красу золоті осені та зіграла теплом, акумульованим від спекотного літнього сонця гранітними скелями Прибужжя.

Стартував веломарафон з пристанційного майданчика Ташлицької ГАЕС. І відразу крутий підйом. Уже перші метри дистанції багатьом далися нелегко. А попереду чекали понад 100 кілометрів шалених спусків і підйомів, ґрунтових доріг та польових стежок, прохолода в тіні високих дерев біля самої річки та спекотні, випалені сонцем пагор-

би. На деяких відрізках велосипед і його наїзник мінялися ролями — хто кого везе. Досвідчені веломарафонці назвали маршрут одним з найскладніших в Україні.

З перших хвилин стало зрозуміло, що до фінішу доїхати буде нелегко. В лідери відразу вирвалися декілька велосипедистів. З певним відривом їх переслідувала основна група — пілотон. Упродовж гонки лідери змінювалися, пілотон розсипався та збирався до купи. Були й відверті аутсайтери. Але навіть спроба подужати такий складний шлях — то вже перемога.

Початковим етапом було подолання 23-кілометрового відрізка до Олександрівської ГЕС. Тут марафонці перешли на правий берег Бугу, де розташовувався перший контрольний пункт та перший піт-стоп — місце, де можна виконати легкий ремонт та технічний огляд велосипеда.

Загалом маршрут пролягав повз 7 сіл Арбузинського, Доманівського та Первомайського районів і включав 4 офіційні контрольні пункти (були на дистанції і приховані КП, які треба було обов'язково перетнути). Тут, крім огляду та ремонту, спортсмени мали змогу втамувати спрагу та підкріпитися за допомогою добровольців-волонтерів івенту. Вони ж допомагали марафонцям не збитися з маршруту на складних ділянках траси. Подбали організатори й про чистоту довкілля. На всіх контрольних пунктах були виведені спеціальні місця для збору сміття.

Головний суддя веломарафону Іван Алексєєв так оцінив організацію змагань: «Я маю певний досвід з підготовки велогонки. Коли приїхав на останню організаційну зустріч перед марафоном, був приємно здивований тим, наскільки добре продумано всі моменти».

Як і передбачалося, до фінішу доїхали не всі. Частина зійшла з дистанції вже на 47-му кілометрі — на другому КП у селі Богданівка. Скориставшись паромною переправою, вони дісталися до місця фінішу. А на найстійкіших та найзатятіших чекали село Мар'ївка, хутір Львів, брід через річку Корабельна, переправа через Іванівський міст, села Семенівка, Іванівка та, звичайно ж, шалені перегони.

Піт стікає на очі, вода у фляжці вже закінчилася, сил майже нема — і ось він, омріяний фініш! Друзі вітають переможців. І не переможців також, бо здолати такий надскладний маршрут — то подолання себе та загартування власної волі. Тому нагороді гідний кожен — медалі вручили всім, хто перетнув фінішну пряму.

Завершивши марафон у туристично-розважальному комплексі «Plavni» в селі Костянтинівка, що межує з містом-супутником ЮУАЕС. Тут же, на мальовничому березі річки, розташувалося наметове містечко та організували паста-пати перед початком та після завершення івенту.

За умовами веломарафону максимальний час подолання дистанції становить 10 годин, проте завдяки чудовій погоді та гарній підготовці учасників він завершився значно раніше. Абсолютним чемпіоном «Gard Energy Ride» став Антон Пустовіт зі Світловодська.

Його час — 3 год. 45 хв. 37 сек. Серед жінок абсолютна перемога в Надії Коломієць з Харкова.

Сам п'єдестал та процедура нагородження викликали в учасників теж чимало емоцій. Його спорудили із жонгор старих млинів, залишки будівель яких на берегах Бугу не раз зустрічалися на трасі веломарафону. Нагороди вручали голова профспілкового комітету підприємства Сергій Снітков та заступник генерального директора ВП ЮУАЕС Вячеслав Губа. «Для Южно-Українського енергокомплексу як одного з організаторів веломарафону дуже відрядно, що перший млинець, як то кажуть, виявився не глевким. Тож запрошую всіх на другий «Gard Energy Ride».

«Для зустрічі наступного року!», — такими словами завершив своє привітання Вячеслав Губа.

Усі переможці та призери отримали грошові нагороди (10 тис. грн — абсолютні переможці; три, дві та одну тисячу грн за перше, друге та третє місце відповідно), а також пам'ятні подарунки від спонсорів івенту. Відзначили й найактивніших організаторів марафону.

Та головне, що всі учасники веломарафону одноставно: переможці у цих змаганнях є, а переможених немає. Бо, попри запилений ландшафт, пошкряпані руки та коліна, кожен отримав купу незабутніх вражень і багато нових друзів.

НА ЗАХИСТ ЗАКОННИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ СПІЛЧАН

Декілька рецептів на успішну профспілку

(Закінчення.)

Початок у №41-42)

Кращий тренінг — це інтерактив?

Володимир: Інтерактив — це спілкування, це зворотний зв'язок, а не просто відповіді на запитання, які ставить тренер. Люди розповідають свої власні історії. По-перше, їх дуже цікаво слухати, по-друге, це емпіричний матеріал, який ми узагальнюємо і використовуємо на наступних наших тренінгах. Порівнюємо діяльність різних профспілок, знаходимо щось спільне, що їх об'єднує, визначаємо, як їм бути сучасними, модерними, справжніми. Ділимося цією інформацією з іншими, тому відбувається постійний обмін і збагачення.

Теми семінарів відрізняються залежно від аудиторії?

Володимир: Є теми стандартні, які актуальні для будь-якої профспілкової аудиторії. Наприклад, захист трудових прав, трудове законодавство. Але при цьому у кожній профспілці є своя специфіка залежно від сфери її діяльності. Лідерство, профспілковий організатор, юридичні аспекти діяльності профспілки — теми різні, цікаві, нескінченні...

Популярний профспілковий запит на навчання?

Володимир: Одна з найпопулярніших тем, які у нас сьогодні замовляють, — це ведення переговорів. Переговорні тактики, вміння володіти собою, підібрати команду перемовників. А вже місяця сучасної профспілки — переговори нон-стоп — без перерви. Раз на три-п'ять років — галузева угода чи колективний договір. Але щодня відчиняються двері профкомів, і люди приходять зі своїми проблемами. Завдання профспілки — через перемовини домогтися поліпшення умов праці, більш високих зарплат, справедливості для працівника і трудового колективу. І це стежить профспілковий лідер. Заради цієї мети він жертвує стосунками з іншими людьми, доводиться йти на конфлікти, потім це все позначається на здоров'ї. Людина може захворіти. А може виробити «імунітет», психологічну стійкість.

Психологія особистості присвячені теми, прийнятні такі поради для успішної роботи профспілковця, наприклад, у взаєминах із соціальними партнерами?

Володимир: Увесь спектр міжособистісних стосунків важливий у будь-якому колективі. Але крім особистісного і міжособистісного є феномени колективного. Це видно на тренінгах, коли запрошуєш до дискусії або до якоїсь роботи в групі: одразу в колективі проявляються лідери, з'являється опозиція. Можливі

конфлікти. Іноді тренер спеціально провокує конфлікт. Ці феномени особливо притаманні громадській активності, профспілці. У нас напрацьований досвід за ці роки, нас навіть просять продіагностувати, який вигляд має профспілка зі своїми конфліктами, наскільки люди в колективі працюють злагоджено, не «глушать» одне одного, дають особистісним потенціалам розкритися. А вже у разі злагодженості в роботі у вигрші всі — і колектив, і його робота.

У стосунках із соціальним партнером, якщо профспілковий лідер висловлює колективну волю, колективні інтереси, він їде обстоювати цю позицію перед керівником, хоч би які хороші у нього були міжособистісні взаємини, він може свідомо йти на конфлікт, або, навпаки, не піддаватися намаганням ініціювати конфліктну ситуацію. Надзвичайно важливим тут є розуміння людської природи і вміння володіти собою. Ці якості служать загальним колективним інтересам. Профспілкові лідери приносять себе в жертву в ім'я загального. І тут не стоїть на першому місці завдання досягти гарних відносин із соціальними партнерами.

Сьогоднішній семінар присвячено теорії конфліктів, затребувана профспілкова тема?

Віталій: Конфлікти завжди присутні в роботі профспілковця. Профспілкова діяльність пов'язана, в основному, з проблемами і конфліктами. Дуже важливо профспілковому працівнику розуміти, як у тій чи іншій ситуації треба поводитися. Десь лавірувати, десь стояти до кінця. Немає готових рецептів. У нас, тренерів, уже є якісь багаторічні напрацювання, заготовки, але конкретна профспілкова ситуація — це завжди окрема історія. Люди працюють у різних сферах. Взяти енергетику, бюджетну сферу, культуру, освіту, шахти — скрізь різний настрій, різна психологія, різний досвід.

Яка профспілкова тема на «усі часи»?

Віталій: Мотивація профспілкового членства — це базове питання. Вивчення його я займаюся останнім часом. Розуміння мотивів людей, техніки захоплення. Мотиваційний тренінг не містить універсальних рішень, бо в одних ситуаціях щось працює, в інших ні, навіть, відштовхує. Але, якщо члени профспілкової організації не будуть розуміти, що таке профспілка, для чого вона існує, організація не зможе ефективно виконувати своє завдання. Необхідно постійно переосмислювати, уточнювати, пояснювати членам профспілки важливість профспілкової організації.

Що таке профспілка?

Володимир: Якщо не вдаватися до наукового визначення, я би сказав, що це та організація, яка в локальному сенсі може забезпечити людині достойну роботу, а значить — достойну якість життя, прийнятні робити кроки у цьому напрямі. А в глобальному, якщо профспілки будуть сильні, впливові, ці організації сприяють побудові сильної держави. Я вважаю профспілки дуже важливою інституцією суспільства, і це не тому, що я у цій сфері працюю.

А це профспілка — сфера політична. Тому гасло «Профспілка поза політикою», як на мене, не просто згубне, воно дурне, адже це сфера суспільних політичних інтересів.

Що профспілки об'єднує?

Віталій: Те, що ми називаємо загальними цінностями: людяність, бажання допомогти. Це я простежую практично у всіх. Цінність людини — у центрі будь-якої профспілки.

Декілька рецептів на успішну профспілку?

Володимир: Як успішну ставлю Атомпрофспілку в приклад на інших семінарах, тренінгах. Це я простежую практично у всіх. Цінність людини — у центрі будь-якої профспілки.

Віталій: Щоб бути успішним, треба встигати перебудувати свою роботу. Українські профспілки відстали від європейських у питаннях розбудови, законсервувалися в собі і тривалий час жили своїм життям. І лише нечисленні профспілкові організації, у тому числі Атомпрофспілка, відкриті новому. Деякі зробили крок уперед, інші дуже сильно відстають, тому можуть не пережити сьогоднішні бурхливі часи. Деяким профспілкам виклики стали не лише випробуванням, а й стимулом, щоб змінитися. Як відомо, з початку року тривала боротьба проти антипрофспілкового законопроекту, який фактично міг зруйнувати систему трудових відносин. І це багатьох мобілізувало. І профспілки «зарухалися»: треба розвивати інформаційну сферу, працювати з молоддю. Як сказали колеги-атомники: молодість — це не майбутнє, а теперішнє. Якщо в неї не вкладати, майбутнього в організації немає. Без посилення інформаційного напрямку профспілку обіграють з протилежного боку. Все, що робиться профспілкою, треба ще показати, донести. Важливими для профспілок мають бути питання трудового права, щоб люди відчували: поруч працюють ті, хто знає закони і розуміє процеси, що відбуваються в галузі.

Лілія СОКОЛОВА

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС РЕФЕРАТІВ «ЯДЕРНА ЕНЕРГІЯ І СВІТ»-2020

Артем Білик — переможець!

За результатами другого етапу Всеукраїнського конкурсу рефератів «Ядерна енергія і світ»-2020 переможцем визнано южноукраїнського гімназиста Артема Білика. Незважаючи на рекордну кількість учасників цьогоорічного конкурсу, гімназист з Южноукраїнська підтвердив взятим у першому етапі високу планку і став володарем першої премії з роботою «Диверсифікація постачань ядерного палива для АЕС України».

Конкурс серед українських старшокласників проводить ДП НАЕК «Енергоатом» та Українське ядерне товариство за сприяння профільних українських закладів вищої освіти. Цього року, за правилами карантинних

заходів, запроваджених Кабінетом Міністрів України через поширення коронавірусу COVID-19, фінал конкурсу відбувся в онлайн-форматі. Журі вислухало доповіді 22-х учасників — переможців першого етапу конкурсу в регіонах: містах-супутниках атомних електростанцій України, Іванківському районі Київської області, Харкові, Львові та Києві.

Реферати оцінювали провідні науковці та викладачі профільних вишів, а також керівники громадських організацій ядерного спрямування на чолі з Володимиром Бронніковим — почесним президентом Українського ядерного товариства, представником Всеукраїнської асоціації операторів атомних електростанцій на Запорізькій АЕС.

Тематика доповідей стосувалася найнагальніших проблем української та світової атомної галузі — від кліматичних переваг АЕС як джерела енергії до перспектив використання інерційного термоядерного синтезу. Найвищі оцінки конкурсному журі отримали ті роботи, які демонстрували самостійність мислення й аналізу та містили конкретні практичні напрацювання, зроблені самими авторами, заміри радіаційного фону, опитування громадської думки та інші цікаві дослідження.

Виконавчий секретар Українського ядерного товариства Данило Лавренов, вітаючи переможців, підкреслив значення цього творчого змагання та його успішний розвиток. Усі учасники фіналу отримують від організаторів конкурсу подарунки, а переможці — цінні призи.

ФОТОКОНКУРС ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ ЗАЕС

Об'єктивно через об'єктив

Організація молоді ППО Запорізької АЕС провела урочисте нагородження переможців фотоконкурсу. У ньому взяли участь 20 учасників — професійних фотографів та аматорів. Цього року конкурс був присвячений 50-річчю Енергодара.

На урочистому вечорі переможців, який відбувся у музеї історії та трудової слави атомної станції, учасників при-

вітали голова організаційної та культурно-масової комісії ОМ Сергій Мошнік та голова ОМ Дмитро Орлов. Вони подяку-

вали фотографам за популяризацію атомної енергетики серед молоді, за розвиток фотомистецтва у місті та за бажання займатися доброю справою.

Переможцями фотоконкурсу у різних розділах (номінаціях) визнано: Андрія Чер-

ненка (УРЗМ), Надію Балицьку (ЦТАВ), Андрія Мильчевського (СІТ), Світлану Гринцову (УЗтаФО), Олексія Боровика (ЕП).

У номінації «Приз глядацьких симпатій» переможця визначали шляхом голосування на сторінці ОМ ЗАЕС у соціальній мережі Facebook. До кращих приєдналися роботи Катерини Топалової (УСП) та Станіслава Бондаренка (ЦД).

Усі учасники та переможці фотоконкурсу були нагороджені грамотами й подарунками. У журі конкурсу були незалежні експерти фотомистецтва, які оцінювали роботи на художність, оригінальність та технічність. А головою комісії був фотолітописець міста Енергодара Анатолій Михайлович Масльонов.

Сергій МОШНИК

ФАХІВЕЦЬ ЗАСТЕРІГАЄ

Не всякому грибу місце в кошику

Відпочивати завжди корисно, а якщо цей відпочинок поєднати зі збиранням грибочків у затишному осінньому лісі з друзями у вихідний день, то такий відпочинок буде корисним для вашого здоров'я і залишить гарні незабутні спогади про побачені чудові краєвиди з ледь помітним пожовклим листям на деревах, ранішніми туманами, які вкривають своїм загадковим покривалом землю.

Вирушаючи на «тихе полювання» за грибочками, не забудьте до кошика покласти, окрім їжі та води, компас, сірники. Одяг та взуття мають бути не тільки зручними, а й захищати від можливих укусів плазунів, комах.

Правила збирання грибів:

— перед збиранням необхідно ознайомитися з отруйними грибами; слід пам'ятати, що багато з них схожі на їстівні;

— гриби переглядати краще на місці збору, відбракуючи перестиглі, зіпсовані, поточені личинками; їх потрібно використовувати у найкоротший термін після збирання. Споживання добре відомих, але несвіжих грибів може спричинити отруєння;

— якщо зібрані гриби не можна використати відразу, їх треба зберігати у холоді, але не більше доби; збирати слід молоді гриби, старі, навіть їстівні, можуть спричинити шлункове захворювання.

Варто пам'ятати, що підвищені рівні забруднення атмосферного повітря, поверхневих і підземних вод та ґрунтів хімічними речовинами, солями важких металів тощо можуть викликати мутації грибів. Не рекомендується збирати та вживати в їжу навіть найкращі їстівні гриби, якщо вони виростили біля великих промислових підприємств, на звалищах, у лісах після обробки їх отрутохімікатами. Не можна збирати гриби біля автошляхів. Вони вбирають у себе отруйні речовини, що містяться у вихлопних газах автомобілів.

Симптоми отруєння та перша допомога

Якщо трапилося, що ви випадково покуштували отруйного гриба, то симптоми отруєння є однаковими і мало залежать від виду гриба. Найбільш ранній симптом — кволість, загальна слабкість. Поступово до них додаються неприємні відчуття в ділянці живота, біль у шлунку. Одночасно або трохи пізніше з'являється нудота, сильне блювання, підвищення температури, запаморочення, надмірний піт.

Якщо негайно не вжити заходів, то стан прогресивно погіршується, з'являються судороги, втрата свідомості, порушується серцева діяльність.

Обсяг першої долікарної допомоги при отруєнні грибами досить обмежений та й застосовується лише при ранніх проявах.

З наданням першої допомоги необхідно, передусім, спробувати вивести з організму отруйні речовини, для чого зробити промивання шлунка та очищення кишківника (клізмами). Це робиться теплою водою з питною содою та слабким розчином марганцевокислого калію: потерпілий швидко випиває півтора-два літри розчину, а потім викликає у себе блювоту. Для очищення кишківника дають проносне — касторове масло та ставлять клізму. Після цього бажано випити 2-5 таблеток активованого вугілля.

Але в будь-якому разі при підозрі на отруєння грибами потерпілого необхідно якнайшвидше транспортувати у найближчий лікувальний заклад, незалежно від його профілю.

Микола ГЛАДІЧ,
інспектор технічної праці
Атомпрофспілки

ІНФОРМУЄ ДАЗВ

KAZKA долучилася до «Звуків Чорнобиля»

Українські та міжнародні музиканти продовжують працювати над створенням міжнародного тематичного альбому «Звуки Чорнобиля», що присвячений переосмисленню аварії на Чорнобильській АЕС та пошуку нових сенсів і наративів.

Зона відчуження — надзвичайне місце, де знаходяться покинуті місця проживання, унікальні технологічні об'єкти, зокрема стратегічного для держави значення, і саме тут ми маємо можливість споглядати й опікуватися мальовничою дикою заповідною природою. Це місце, де ми фактично стикаємось із минулим, бачимо сьогодення і розуміємо, що буде відбуватися у майбутньому — що залишиться пам'яттю, а що отримає свій розвиток.

У рамках проекту «Звуки Чорнобиля» зону відчуження відвідав український гурт KAZKA, щоб відзняти кліп до нової пісні, яка має робочу назву «Острів».

У своїх музичних композиціях митці також використовують бібліотеку «Звуків Чорнобиля», які були записані у рамках проекту ARTEFACT. Бібліотека містить характерні для зони відчуження звуки: тріскання дозиметра, скрип колеса огляду,

шум Рудого лісу, відлуння, гуркіт течії тощо.

«Ми підтримуємо мистецькі проекти, спрямовані на розуміння зони відчуження, осмислення уроків катастрофи та зміни наративів людства на «діючі та створюючи, не нашкодь» та «дій відповідально». Мистецькі проекти є частиною реалізації національного проекту «Магніти України: Чорнобиль», який має на меті розвиток туристичного потенціалу, наукових проектів, залучення інвестицій та інформування з професійної точки зору про аспекти та важливість дотримання радіаційної безпеки», — наголошує заступник Голови ДАЗВ Максим Шевчук.

За словами солістки гурту KAZKA Олександри Заріцької, трагедія на Чорнобильській АЕС — це катастрофа, що залишила глибокі рани на тілі нашої планети. «Час уже не повернути назад, але пам'ятати — це обов'язок усіх наступних поколінь. Тому, завдяки цьому крутому проекту, ми спробуємо зберегти пам'ять про Чорнобильську трагедію назавжди за допомогою музики», — додає солістка гурту KAZKA.

«Останні роки ми бачимо тенденцію на поновлення уваги до української на-

родної музики та пошуків коріння. Це вкрай важливо для самоусвідомлення українців як нації та відповідає базисам сталого розвитку культури. Успішний приклад творчості та свідомого відношення до нашої культури — це гурт KAZKA», — коментує творчий куратор проекту Валерій Коршунов.

Раніше у лайналі альбому «Звуки Чорнобиля» аносували: Сергія Міхалка (BRUTTO, Ляпис-98), Олександра Черемова (Димна суміш, The Gitas), співачку Стасік (Анастасія Шевченко), співачку та бандуристку KRUTЬ, електронний гурт «Вагоновожатые» та міжнародних артистів: кращого бітбоксеру світу та хедлайнера Atlas Weekend — Dub FX і номінанта на Греммі, французького продюсера — Крістофа Етьє.

Проект реалізується компанією Lavina Concert за підтримки Українського культурного фонду та за сприяння Міністерства культури та інформаційної політики України, Державного агентства України з управління зоною відчуження, Національного музею Чорнобиля, МГО «Центр ПРИП'ЯТЬ.ком», МГО «Європейський Інститут Чорнобиля» та проекту ARTEFACT.

Відсутність інформації про зроблену науковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000